

Un món de somnis

Em fan mal els peus, jo no tinc sostre ni casa.
No hi ha cap caixer que estigui obert.
Doncs, dormiré sense cap manta.
Em recorro la ciutat, veig que té cara de malvada
per a aquells que no som pas d'aquí,
ens hipnotitza i ens enganya.
En un cotxe policial, faig un tour molt especial,
sense cap paper, sense cap document...
Potser ho mereixo.

... de somnis, un món de somnis...

Em fa mal la pell, sento que existeix diferència.
Tothom mira d'allunyar-se i sé
que el que molesta és la presència.
Hi ha qui diu a la ciutat que robem els llocs de feina
mentre ells no es voldran ni tacar
les seves mans plenes de ciència.
Aquest somni vaig buscar. Però és un somni de paper.
Un miratge on tothom busca
el seu lloc sense diferència.

... de somnis, un món de somnis...

Ens ofereixen treballar per un preu molt especial.
I, si calles, tots contents, omplint la seva bossa de la merda.

... de somnis, un món de somnis...

Aquest somni vaig buscar. Però és un somni de paper.
Un miratge on tothom busca el seu lloc sense diferència.

... de somnis, un món de somnis...

Ens ofereixen treballar per un preu molt especial.
I, si calles, tots contents, omplint la seva bossa de la merda.

Sóc home, però sóc immigrant,
i sembla que això sí que compte.
No tinc gaire esperança avui, aquesta vida... aquesta vida
està ben boja!
I el món gira i girarà i tot seguirà com sempre.
No sé per què, però sóc polissó, però navego, però navego...

Contracorrent. Kairoi

Jesús,
ensenyà'ns a fer silenci,
que de vengades ens costa.
Que sapiuem descobrir nous sons, nous sorolls.
Que poguem escoltar els batecs del nostre cor.
I que també sapiuem
escoltar amb atenció els altres.